

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2179; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 26).

Sagen sættes til Forhandling.

Larsen (Bjerre): Angaaende det foreliggende Lovforslag vil jeg gerne henvise til Udtalelser, som jeg har fremsat ved et tilsvarende Lovforslags Behandling for ikke saa lang Tid siden i den afsluttede Rigsdagssamling. Jeg finder ikke Anledning til nu at fremsætte Bemærkninger om selve Lovforslaget, men jeg kan ikke tilbageholde nogle Betragtninger angaaende den Debat, der blev ført her i Folketinget i Gaar. Til Trods for, at det jo ikke var selve Landbrugskriselovforslagene, der var til Behandling, blev der angaaende disse rettet en meget stærk Kritik imod Regeringen, fordi der ikke var taget Hensyn til det, som Landbokommissionen havde udtalt i den Indstilling, der var afsendt til Landbrugsministeren. Da det nu er netop disse Lovforslag, der er til Behandling i Dag, vil jeg altsaa gerne fremsætte nogle Bemærkninger i Tilknytning hertil.

Jeg forstaar ikke, at de ærede Medlemmer fra konservativ og fra Venstres Side — navnlig fra konservativ Side — gik saa stærkt i Rette med Regeringen, idet det forekommer mig, at der er taget tilbørligt Hensyn til Landbokommissionens Indstilling. Denne Indstilling var jo ikke enstemmig; der var taget Afstand af et Parti angaaende et enkelt Spørgsmaal, nemlig af Det konservative Folkeparti. Det var altsaa ikke nogen enstemmig Indstilling, der forelaa fra Landbokommissionen; men alligevel blev der fra Regeringens, fra Landbrugsministerens Side taget Hensyn til Landbokommissionens Indstilling, idet der i den afsluttede Rigsdagssamling blev fremsat Lovforslag, omhandlende alt det, Landbokommissionen havde beskæftiget sig med: Forslag til Lov om Kødordning, om Svineregulering, om Smørordning og om en Kornordning. Der har altsaa været god Lejlighed for de Partier, der udtalte sig, som de gjorde i Gaar, til at tage Stilling til netop disse Forslag, og med lidt god Vilje kunde det vel ogsaa være lykkedes at naa til et Resultat. Jeg vil sige til Venstre og Det konservative

Folkeparti, at de skulde have tærsket, mens Loen var fyldt.

Disse 2 Partier har udtalt, at de ikke ønsker nogen Sammenkædning med andre Lovforslag. Ja, det kan de meget vel sige; men det forekommer mig dog, at de efter den Retningslinie, Regeringens Politik hidtil har haft, maatte forstaa, at det var ganske usandsynligt, at disse Lovforslag vilde blive gennemført alene. Den Retningslinie, Regeringen har fulgt i sin Politik, har været angivet af — hvilket ogsaa blev nævnt under Debatten her i Gaar —, at der ogsaa i andre Samfundsklasser end netop Landbruget hersker Krise, og det har man hele Tiden taget Hensyn til. Det er sikkert det, der har været Aarsagen til, at Regeringen har stillet sig paa det Standpunkt ikke at ville gennemføre Landbrugskriseforslagene alene, hvilket jeg synes er overmaade rigtigt. Jeg kan slet ikke se, at Regeringen har nogen som helst Forpligtelse paa dette Punkt i den Samling, der er paabegyndt for ikke lang Tid siden, naar der har været fremsat Forslag og det har vist sig, at man ikke kunde naa til noget Resultat paa Grund af Modvilje fra anden Side. Derfor kan jeg meget vel billige, at Landbrugsministeren har fremsat det her foreliggende Lovforslag, og jeg føler ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at gaa dybere ind paa Oppositionens Betragtninger, men skal blot anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat om denne Sag.

Brorsen: Som allerede udtalt har vi jo for kort Tid siden haft et Lovforslag af lignende Indhold til Behandling, og i al Almindelighed har man vel Lov til at henvise til de Bemærkninger, man den Gang gjorde gældende, naar Forhandlingerne ikke ligger længere tilbage end omkring den 20. September. Jeg havde i September ved Lovforslagets Behandling Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at vi fra Venstres Side ikke fuldt og helt var tilfredsstillet ved det Forslag, der var kommet ud af Landbokommissionens Arbejde. Paa et Par Punkter havde vi ment, at man skulde være naaet videre; vi har saaledes stadig hævdet, at vi maatte have Bund i det hele og derfor have en fast Pris paa Destruktionskreaturer, saaledes at ingen behøvede at sælge deres Dyr paa Markedet under den faste, bestemte Pris, som blev fastsat for Destruktionskreaturer. Men vi var inden for Landbokommissionen ikke i Stand til at trænge igennem med vort Standpunkt under de For-